

Csúcson a 130 éves Pátria

Tóth Klára

Nyugodtan mondhatjuk, ha a nagy elődeink annak idején 1893-ban a Zengő vagy épp a Kékes nevet adják hazánk azóta is egyik legjelentősebb nyomdájának, lelkes túracsapatunknak sokkal könnyebb dolga lett volna a mögöttünk hagyott hétvégén. Azonban, mint azt pontosan tudjuk, a választásuk a Pátriára esett, ezért nem volt más hátra, mint az alapításunk 130. évfordulójának méltó megünneplésé-
ként meghódítani az azonos nevű, a szlovákiai Magas-Tátrában található, 2205 méter magas csúcsot! Jubileumi programsorozatunk nyitóeseménye nagy kihívásokat tartogatott, ám végül hatalmas összekovácsoló erőt adó, sikeres kalanddá vált – melyet ezúton igyekszünk mindenki számára kicsit közelebb hozni.

A történet úgy kezdődött, hogy vezérigazgatónk, a túrázás nagy szerelmésének számító Orgován Katalin a közelmúltban a Magas-Tátrában járva figyelmes lett egy útjelző táblára, amelyen a Pátria-csúcs név állt. Mivel addigra már két jó hangulatú belföldi kirándulás (Csóványos és Prédikálószék) is túl volt a Pátria Nyomda idén nyáron megalakult túraközössége, gyorsan megszületett az ötlet: stílszerű lenne a 130. évfordulóra időzítve együtt meghódítani a hegyet!

Némi kutatómunka után kiderült, hogy ez nem is lesz

olyan egyszerű vállalkozás. A több mint 2200 méter magas csúcsra nem vezet kiépített útvonal, csupán egy nagyrészt törpefenyőerdőben, olykor kített, sziklás terepen kanyargó, szűk hegyi ösvényen át lehet feljutni. Mindez már épp kezdte volna letörni a kezdeti lelkesedést, amikor rátaláltunk a Pátria-csúcs elnevezésének eredetére. A legenda szerint Báthory István erdélyi fejedelem 1576-ban Lengyelországba menet kapaszkodott fel a hegyre, majd a kilátásban gyönyörködve – állítólag – azt mondta: „Bárhová is vet a sors, Magyarország, mégis Te maradsz a hazám!” Mivel mindez latinul hangzott el, a mondat utolsó szava, a „Patria” lett az orom neve. Mondanunk sem kell, hazánk egyik első és legfontosabb nyomdájának büszke csapataként „szíven talált”

minket ez a történet, és végleg eldőlt: valahogy ki kell tűzni a zászlónkat a csúcsra, amelyet a környező hegyektől távolabb eső, különálló volta miatt is közel éreztünk magunkhoz.

Gyorsan elkészült az alkalomhoz illő zászlónk, ezzel párhuzamosan pedig terjedt a hír a cég berkein belül. Akadtak olyan régóta nálunk dolgozó, a Pátria névhez ezer szállal kötődő kollégák, akik a történetet hallva elérékenyültek, de kivétel nélkül mindenki támogatón állt az ötlethez, szurkoltak a végül 18 főnyi küldöttségünk sikeréért.

Márpedig drukkolni volt is miért, a kiszemelt szombati napra (szeptember 23.) ugyanis is a meteorológia még a hét közepén is rendkívül barátság-
talan, esős, szeles időt jósolt a szóban forgó helyszínrre. Folyamatos egyeztetések (és az előrejelző oldalak szinte állandó frissítése) közepette a lefújás is benne volt a pakliban, ám az égiek végül mellénk álltak: péntek reggelre a prognózisok már azt mutatták, érdemes útra kelnünk!

A két kisbusz szombat hajnali négy órakor gördült ki a Pátria Nyomda parkolójából – a társaság hozzáállását pedig jól mutatja, hogy a (nagyon) korai időpont ellenére sem késett senki egy percet sem. A jó hangulatú utazást követően mindenki közösen indult el a tengerszint felett mintegy

1350 méteren fekvő Csorba-tó partján lévő Pátria (naná!) Hotel elől. A csapat rövidesen kettévált: a többség egy rövidebb, de ugyancsak kihívást jelentő és gyönyörű útvonalat járt be a kb. 1800 méteren elhelyezkedő Fátzol-vízesésig, míg két kollégánk a három szakavatott kísérőnkkel karöltve a Pátria-csúcs felé vette az irányt.

A „csúcstámadók” utólag bevallották: az eső által felázott talajon, kegyesnek éppen nem nevezhető körülmények között zajló túra nehezebb volt annál, mint gondolták, még úgy is, hogy egyébként remekül felkészültek az időjárás viszontagságaira. Úgy is fogalmazhatunk, ha nem lebeg ott a szemük előtt a nagy cél, azaz hogy a Pátria zászlaját felvigyék az azt megillető hegyre, talán vissza is fordulnak. Tudták azonban, hogy egy későbbi időpontban már nem volna ennyire fel-emelő az évfordulás küldetés, sokan számítanak rájuk, így a bizalmat és biztonságot sugárzó társak jelenléte által adott erővel lépésről lépésre haladtak tovább felfelé.

Ez az elhivatottság szimbolikusnak is tekinthető a vállalatunk egészére nézve. Mi, a Pátria Nyomdánál gyakran találjuk magunkat szembe „lehetetlennek” tűnő kihívásokkal, amiket aztán elszántan, összefogva, ha kell, egyedi megoldásokat kitalálva mindig megoldunk. De a cégünk közös ereje abban is rejlik, hogy amikor arra van szükség, képesek vagyunk az „újratervezésre”, az eredeti elképzelések rugalmas módosítására – ennek pedig ezen a különleges napon is hasznát vettük.

Kétezer méter környékén ugyanis az addig is erős szél viharossá fokozódott, a köd is egyre sűrűbb lett, így kérdésessé vált, hogy az ötfős expedíció elérheti-e együtt a csúcst. Másodpercek alatt megszületett a döntés: vezérigazgatónk két tapasztalt túratársunkkal (és persze a zászlóval) együtt továbbindult, míg ketten – a kockázatokat mérlegelve – visszafordultak.

Orgován Katalin rendíthetlenségét jól jellemzi, hogy – mint felidézte – szinte alig vette észre azt a pillanatot, amikor ténylegesen felértek 2205 méter magasra, szíve szerint még ment volna tovább. Mikor azonban felocsúdott, hatalmas öröm járta át. Boldogan és büszkén lobogtatta meg a Pátria Nyomda zászlaját a csúcson. Csodák csodájára még térerő is volt a hegytetőn, így azonnal értesíteni tudta a többieket a sikerről.

Az út lefelé sem volt éppen egyszerű, azonban szerencsére mindenki épségben térhetett haza egy rendkívül eseménydús nap után, ami felbecsülhetetlen csapatépítő kohéziót adott. Mindez ráadásul nemcsak azokra igaz, akik ott vol-

tak ezen a kissé zord, ám mégis nagyon szép napon. Az eseményen ugyanis a vállalatunk számos részlege képviseltette magát, és bár az eredményről már mindenki tudott, a hétfő reggel azért minden egyes üzemünkben, irodánkban a „Na, milyen volt?” kérdésekkel kezdődött. A csapatunk kitartása, valamint a most 130 éves Pátria Nyomda lobogójának látványa a gyakorlott túrázók számára is embert próbáló, legendás múltú Pátria-csúcson mind-mind olyan, amiből minden egyes kollégánk erőt és lelkesedést meríthet.

Biztosak vagyunk abban, hogy ezt követően a folytatódó itthoni túrák iránt is egyre nagyobb lesz az érdeklődés. Ez azért is fontos számunkra, mert a környezettudatos gondolkodás, a bolygónk védelme hosszú ideje cégfilozófiánk középpontjában áll, ezzel pedig kiválóan harmonizál a természet tisztelete és az ott közösen, egymást segítve eltöltött idő is. Nem mellékesen, ez a lélekemelő küldetés a most induló, színes jubileumi programsorozatunknak is a lehető legjobb nyitánya volt!